

ת"פ 28260/02/21 - מדינת ישראל נגד אבנر בן גיאת

בית משפט השלום בתל אביב -יפו
ת"פ 21-02-28260 מדינת ישראל נ' חברת רמי שבירו
ואח'

לפני כבוד השופט ענת יהב

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד צחי הבדלי
נגד

נאשם 3 אבנר בן גיאת
ע"י ב"כ עו"ד עידן שני

גזר דין לנאשם 3

כתב אישום מותקן

הנאשם, הוודה והורשע בכתב אישום מותקן ובמסגרת הסדר טיעון בעבירה של **గרימת מוות ברשלנות** לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

בהתאם **ולפק הכללי** של כתב האישום המותקן, ובתמצית העובדות שם בכל הנוגע **לנאשם 3** מותואר, כי ביום 10.5.18 או בסמוך לכך, נחתם הסכם בין **נאשם 1** (חברת ש비רו בע"מ), לבין **נאשם 4** (חברת ג'יאנגס סנטונג קונסטרוקשיין גראוף בע"מ), אשר תחום עסקוקה בעבודות בנייה (להלן: "ההסכם"). לפי הסכם זה, שכרה נאשם 1 את שירותיה של נאשם 4 לביצוע עבודות בניה בפרויקט בן שישה מגדלי מגורים בגליל ים בהרצליה (להלן: "האתר"). בתקופה הרלוונטית, שימש **נאשם 5** כמנהל הפרויקט מטעם נאשם 4 ונאשם 6 שימש מטעמה כראש צוות העובדים. ביום 19.5.19 או בסמוך לכך, מינתה נאשם 1 את **נאשם 3** למנהל העבודה באתר. על פי ההסכם האמור, התחייבה נאשם 4, בין היתר, לביצוע עבודות השלמת השדר בכל המפלסים ועל נאשם 1 היה לספק את התבניות, הפיקוגים והתרמיכות לצורך ביצוע העבודה.

המנוח הועסק על ידי נאשם 4 ועבד באתר. ביום 15.1.18 או בסמוך לכך אישרה נאשם 1 את תכנית הבנייה בהתאם לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה. ביום 14.1.19 או בסמוך לכך, אישרה נאשם 1 באמצעות **נאשם 2** שדרוג ועדכון לתוכנית האמורה. בהתאם לתקנות לניהול הבטיחות ערכה נאשם 1 סקר סיכונים אשר כלל פרק ניהול סיכונים (פירוט אוזות האמור בסקר ראו בעמוד 3 לכתב האישום). ביום 19.5.19 או בסמוך לכך, מינתה נאשם 1 את **נאשם 3** למנהל העבודה באתר אשר יחד עם נאשם 2 היה אמון על אכיפת התוכנית לניהול

עמוד 1

על פי עובדות כתוב האישום, האירוע אירע בבניין בן 11 קומות (להלן: "הבניין") אשר נאשمت 1 ונאשمت 4 עסקו בהקמתו. חלק מהקמת הבניין, נדרש ליצוק Kiryot חיצוניים עם חיפוי אבן באמצעות טפסות מתועשות (להלן: "התבניות") אשר סופקו לנאשמת 1 על ידי חברת ש.מ.ד.ר טכנולוגיות בע"מ, יחד עם תכנית להצבת פיגומים וכן הוראות בטיחות (להלן: "הוראות היצרן"). על פי הוראות הבטיחות וכמתחייב מתקנות הבטיחות בעבודה, התקנת מערכת התבניות תיעשה בהתאם למטרה שלה היא מיועדת ובأfon המונע התמוטטוּתָה וכן ההרכבה תעשה כך, שבעל שלב של ההרכבה תוגבַּתְּ ציבותה ויציבותו של כל רכיב שלה. כמו כן שיינקטו אמצעים למניעת התמוטטוּתָה מקרית של חלקו ממערכת התבניות בשעת הפירוק או לאחריו.

בעקבות שינוי באופן ביצוע מעקות בטון במרפסת הבניין, פנתה נאשمت 1 לחברת ש.מ.ד.ר בבקשת להכין תכנית שיבוץ עדכנית. בעקבות פניה זו וביום 3.7.19 או בסמוך לכך, העבירה חברת ש.מ.ד.ר לנאשמת 1 את התכנית המבוֹקֶשת. נאשימים 1-4 לא קיבלו לידיהם מחברת ש.מ.ד.ר את התכנית העדכנית.

过后 ליום 3.9.19 או בסמוך לכך, הותקנו תבניות וכן נעשתה יציקה בטפסות, כאשר חרף האמור בתקנות הבטיחות ובהוראות היצרן, הותקנו הטפסות מבלי שהוא מעוגנות באמצעות רgel תמייה לשטח העבודה או לפיגום למניעת נפילתן. בנוסף, בסמוך לטפסות האמורויות, הוצב משטח עבודה מאולתר עשוי שלושה לוחות עץ (להלן: "**משטח העבודה המאולתר**").

ביום 4.9.19 סמוך לשעה 06:45 (כאשר שעת תחילת העבודה באתר הינה 07:00) הגיע המנוח לאתר, ובידיעת נאשימים 5 ו-6 ובהתניותם, עלה לקומת ט' בבניין לשם ביצוע עבודות פירוק הטפסות בקומת ומובלית להמתין למנופאים האחראים על הפעלת העגורן, עמד המנוח על משטח העבודה המאולתר והחל בפירוק הטפסות, מבלי שבחש קסדה או קשר עצמו לרחתת בטיחות וכן מבלי שתלה את הטפסה על עגורן. סמוך לאחר מכן, התמוטטו הטפסות, פגעו במשטח העבודה המאולתר עליו עמד המנוח וקרס. כתוצאה מכך נפלו הטפסות והמנוח מקומת ט' של הבניין אל הקרקע, המנוח נפגע אנושות ומתו נקבע במקום.

כתב האישום מיחס לנאשם, מתוֹקֵף תפקידו כמנהל העבודה באתר ומכוון הסתכם, אחוריות לפי חלקו, לבטיחות העובדים כולם והמנוח בפרט, שכן **לא פועל בזיהירות סבירה ולא נקט בצעדים המתחייבים מהם להבטחת יציבותן ויעוגן של הטפסות וכן לבטיחות העבודה על משטח תקין ולמניעת סכנה** וכן לא פועל בהתאם לתקנות הבטיחות בעבודה ובהתאם להוראות חברת ש.מ.ד.ר. בונגע להתקנת הטפסות ובטיחות בעבודה עם הטפסות. עוד **לא פועל הנאשם בהתאם לחובותיו** בכך שכן **לא ידיא כי העבודה באתר תחיל בשעת ייעודה ותחת פיקוחו הרציף של מנהל העבודה, לא ידיא קיומם של פיגומים לצורך עיגון הטפסות ולא דאג להתקנת משטח עבודה תקין ויציב בקומת ט' בבניין**. עוד **לא נקט הנאשם באמצעות הנדרשים על מנת להבטיח כי העבודה באתר תבוצע לפי תכנית ניהול הבטיחות, לא קיים את הדרישות והפעולות הנדרשות למניעת סיכונים ולא פועל להפסיק את העבודה כתוצאה מסיכון בלתי סביר עבור לתאונה**.

ביום 21.12.22 ובהתקף לכפיית כל הנאשמים, החלו להישמע ראיות בתייק, אלא, שלאחר שנשמעו 2 עדי תביעה, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון אשר הוצג בפני בית המשפט ביום 14.5.23 בין המדינה לכל הנאשמים. בונגען חלק מהנאשמים הייתה הסכמה גם לענין העונש, ולאחרים, בכללם אף נאשם 3, ההסדר לא כלל הסכמתו לעונש.

לצורך שלמת התמונה צוין, כי ביום 29.5.23 נגזר דין של נאשمت 4, לפיו תשלם הנאשמת פיצויי מוסכם על הצדדים בסך 80,000 ₪ למשפחה המנוח. וביום 7.6.23 נגזר דין של נאשمت 1, אשר על פי ההסדר לא הורשעה, והוא הטל עליה פיצויי בסך 100,000 ₪ למשפחה המנוח וכן בתנאי נוסף להסדר אף תרומה סכום כספי נוסף על סך של 20,000 ₪ לגוף העוסק בביטוחות. נאשמים 3,5 ו- 6 הופנו לקבללת חוות דעת ממונה על עבודות השירות טרם נגזר דין. נאשם 2 הופנה לקבללת תסוקיר שירות המבחן לבחינת התאמתו לביצוע עונש בדמות שעות של"צ, אף זאת על פי ההסכם בין הצדדים.

מחוות דעת ממונה שהוגשה ביום 4.6.23, עולה שהנאשם מתאים לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות, ככל שיקבע כך.

טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה, התייחס בטיעוני **לנסיבות ביצוע העבירה**, תוך פירוט מחדלי הנאשם כמפורט בכתב האישום המתוקן שהביאו בסופו של יומם למוותו של המנוח. ציין כי חרף החשיפה הציבורית לתאונת בעקבות הבניה ולתוצאות הטריגיות, עדין, יש מי שמלזל בהנחיות הבטיחות וכתוואה מכך מkapחim חי אדם, שהוא הערך הגבוה. עוד התייחס למאפייני הנאשמים בעבירות מסווג אלו; שהינם נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי ועל כן, אין בכך כדי להכחות מחומרת העבירה. לביסוס טענותיו הפנה לפסיקה.

ב"כ המאשימה הפנה **לערכים המוגנים שנפגעו**, קדשות החיים, ביטחון ושלום הציבור וכן שלומו ובריאותו. לדידו, נאשם 3 הינו אחראי מרכזי, בהיותו מנהל העבודה שכן יכול היה למנוע את התאונה אילו היה נוקט באמצעות הזהירות הנדרשים ואשר להם הוא מחויב מתווך תפקידו. בនוסף, התייחס לפוטנציאל הנזק, אשר היה עלול להיגרם, שכן התקנת משטח עבודה מאולתר היה בכוחו לגרום לתאונות נוספות, עובר לתאונה זו ואף ציין שהרשנות שפעינה הtentnegotio זו של הנאשם, הייתה מתמשכת ולא נקודתית. הדגיש את העובדה שמדובר בעובד, שהגיע לישראל כדי לפרש את משפחתו, ומצא את מותו.

בקביעה **מתחם העונש ההולם**, ביקש ב"כ המאשימה להתייחס לנזק הצפוי שהיה עלול להיגרם מביצוע העבירה, שכן אילולא האירוע היה מתרחש בשעות הערבילות ולא קודם לכן, היו עלולים להימצא אנשים נוספים באותו מקום. לבסוף עתר **למתחם ענישה המתייחס מ-9 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשים מסר בפועל**. בהינתן כי מדובר בנאשם נורמטיבי, שלקח אחריות על מעשיו ונעדיר עבר פלילי ביקש למקם את הנאשם בשלישי התחתון של המתחם אליו עתר ולהשיט על הנאשם עונש שלא יפתח מ-9 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם, התייחס לקושי שביצוג נאים בעבירות מעין אלו, שכן העבירות, נשוא כתוב האישום, לא מבוצעות מטעם כוונה וודע והבנה של חומרת ורשלנות המעשים, מובנת באופן מלא, רק לאחר קרות אסון. לעניין **נסיבות ביצוע העבירה**, הצבע על כך, שהנאשם לא היה חלק מהכנת תכניות הבטיחות וזאת בשונה מנאשם 2 ונשכר לביצוע התפקיד רק לאחר החתימה על ההסכם. חלק על טיעוני המאשימה, לפיה נאשם 3 היה אחראי בכיר ועל כן היה צריך להיות מודיע אף לגבי השעה בה הגיע המנוח לעובודה, שעה המוקדמת מהשעה הקבועה, לאור כך, שלנאשם זה אין כל יכולת לבדוק متى עובדים של נאשמת 4 נכנים ויזאים מהאתר והאחריות על כך מוטלת על נאים נוספים שאחראים עליהם באופן ישיר. עוד חלק על כך שמדובר ברשלנות מתמשכת, שכן על פי כתוב האישום לא ניתן לדעת, מי הניח את משטח העבודה המאולתר ומתי הונח. עוד ביקש לומר כי רשלנותו של הנאשם לא שונה מרשלנותם של נאים 5-6-7-8 שכן ככל ייחדיו על כך שהמנוח עלה לគומה ט' לביצוע עבודות פירוק הטפסות.

הדגש כי גם למנוח יש רשלנות תורמת לאירוע הטראגי באתר; המנוח מצא את מותו כתוצאה מפעולותו שלו, שכן משטח העבודה המאולתר לא נפלטרם החל המנוח לעובוד שם בפирוקו. עוד ציין כי לטעמו רשלנותם של נאים 6-5-4-3 חמורה מזה של הנאשם 3. לבסוף ביקש מבית המשפט לקבוע מתחם בהתחשב בעונישה שכבר הושתה על נאים 1 ו-4, ובהתחשב לחלקו היחסוי של כל נאשם לאירוע. ביקש לקבוע מתחם **שמהlixir מספר חדש מסר שיכול וירוץ בעבודות שירות**. לעניין **נסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה**, הפנה לנטיותיו האישיות של הנאשם, לכך שאשתתו מתמודדת עם מחלת הסרטן (במ/1). לתמיכה בטיעוני הגש פסיקה.

הנאשם, הביע צער על האירוע ועל הטרגדיה שחוווה משפחת המנוח, הדגיש כי אינו מזלזל בח'י אדם והאירוע מלואה אותו עד היום ולא מרפה ממנו. שיתף כי בעקבות האירוע קיבל טיפול פסיכולוגי במשך 3 שנים והוסיף כי כולם יכול לחזור ולעבוד בתחום הבניה של רב' קומות, אלא עובד בבתים פרטיים. עוד שמעט את אשת הנאשם, אשר שיתפה בבכי על השפעת האירוע מושא כתוב האישום על חייהם, דברה בשוחו של הנאשם וחזרה על דבריו כי אינו מסוגל לעסוק במקצועו מאז האירוע.

דין והכרעה:

מתחם העונש:

קביעת עונשו של הנאשם, יהיה לאור העיקרון לו ניתנה הבכורה בחוק והוא **עקרון ההלימה**, זאת תוך מתן יחס הולם בין חומרת העבירה המיחסת לנאשם בנסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש אשר יוטל עליו, כאשר לצורך קביעה זו יש לבחון מספר אספקטים; **הערכיהם החברתיים המוגנים** שנפגעו ממעשה זה ומידת הפגיעה בהם, **מדיניות העונשה הנהוגה** בבתי המשפט **והנסיבות הקשורות ביצוע העבירה** (תיקון 113 לחוק).

הערכיהם החברתיים המוגנים, שנפגעו ממעשהו של הנאשם הם הערכיהם החשובים ביותר, המרכזיים והראשונים מהם; הגנה על חי' אדם, קדושת חי' ושלמות גופו. מדובר באירוע מצער, קשה וטרagi עברו כל המעורבים בו, ושבמהלכו קיפח המנוח את חי'ו במקום עבודתו. לעניין זה יש לומר שמדובר בעבירה רשלנות והגם שכך, חובתו של בית המשפט להטמע סטנדרט התנהגות ראוי על מנת לננות ולמנוע הישנות תאונות ואסון ו邏ת רצון לשמור על ערך נعلاה זה.

לענין זה ראו בע"פ 119/93 ג'ייסון לורנס נ' מדינת ישראל (30.6.94), פסקה 7:

"סעיף 304 לחוק העונשין בא להציב סטנדרט מחייב בכל האמור לקיפוח חי אדם. הינו, מגמת החוקיקה ותכליתה היו והין לבוא, להזהיר ולהתריע מפני אידישות, חוסר איכפותיות וזלזול בחי אדם. החוקיק הוא שקבוע שלמרות שבבירה זו נעדר היסוד הנפשי (המנס-ריאה), הרי זו עדין עבירה פלילית, וזאת כאמור מפאת החשובות שמייחס החוקיק לערך קדושת החיים. בפרשנות הסעיף ובישום מדיניות תחיקתית מילאו בת המשפט את הסעיף תוכן ולעתים אף הציבו סטנדרטים מחייבים של התנהגות למען קידום מטרה זו של שמירת החיים".

ברע"פ 1322 יוסף נווה נ' מדינת ישראל (25.02.2020) קבע כב' השופט אלרון:

"כעולה מסקירת הפסיקה שהובאה בגזר דין של בית משפט השלום, השתת עונש מאסר ממושך לנשיאה בעבודות שירות על מי שהורשע בגרימת מוות ברשלנות, אף בגין רשלנות בעבודה בענף הבניה, אינה סוטה מדיניות הענישה הנוגגת. יתרה מכך, במקרה דין לא היה מנوس מהשיט על המבקש עונש המבטא את חומרת העבירה שבזהירותו ונסיבות ביצועה, ואף הוקל עימיו במידה ניכרת משלא הוות עליו עונש מאסר אחורי סוג ובריח. לא אחת נזדמן לי לעמוד על חשיבותה הרבה של הקפדה על הוראות הבטיחות בענף הבניה, שתכליתן למנוע פגיעה בחי אדם".

למרבה הצער, במקרה דין מצטרף לאירועים דומים ההולכים ומתרבים, ובهم משלם עובד בענף הבניה בנفسו את מחיר הزلזול בהוראות הבטיחות מצד הממונה עליו ועל ביצוע העבודה. אין להשלים עם תופעה זו ויש להיאבק בה ממשנה תוקף, בין היתר, באמצעות השתת ענישה חמורה ומרתיעה במקרים המתאים".

שם, גם חזר על דבריו שנכתבו ברע"פ 2327 אדוארדו נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 (19.5.2019):

"תאונות אלה הגבות חי אדם אין כורת המציאות או גזרה ממשיים, והן ממחישות את הצורך להקפיד הקפדה יתרה על קוצו של י"ד בכללי הבטיחות בענף הבניה אשר נועד לשמור על שלום וביטחוןם של העובדים בענף. ענישה הולמת ומרתיעה בשל הפרת כללי הבטיחות נחוצה לשם הגברת ההרעתה שיש בה כדי לבטא את החומרה הרבה שיש לראות בא 현실 הבטיחות בענף הבניה".

מכל האמור, ברי כי מדובר בתופעה מצערת וקשה אשר פוקדת את אתרי הבניה בישראל וגובה חי אדם חדשות לבקרים ומהיבת מתן מענה ברור וחד גם במסגרת ההליך הפלילי.

במקרה זה, **הפגיעה בערכיהם המוגנים הינה ברף העליון**, שכן המחדלים הרובצים לפתחו של הנאשם הינם ממשותיים ומהותיים ובעטיים אף נפל המנווכ אל מותו ושילם את המחיר הגבוה שיכול כל אדם והוא מחיר חייו.

נסיבות ביצוע העבירה, מדובר בנאשם שתפקידו בחברה 1, תפקיד חשוב, נכבד, אחראי ועמו אף מצטרפות חובות ואחריות גדולות על עובדים רבים המצוים באתר, החל ממי שעבודתו לכאורה קתנה ונicha ועד לעובד שמסכן את חייו יום יומם שעעה כחיה תלוים על בלימה, בין השמיים לאرض. אمنם, נאשם 3 הגיע לחברה 1 ונשכר לתפקידו כמנהל עובודה, כמנה לאחר חתימת ההסכם בין נאשمت 1 לנאשמת 4 (חברות), אולם אין בכך כדי להפחית אחריותו להבין לעומק את תוכניות העבודה העדכניות, את הוראות הבתיוחות החלות על כל עובד, עד האחרון שביהם ואחריותו לוודא שכן כך הדבר נעשה. מאידך, מדובר בעבילה תפקיד אחד מינו שלושה (בדרגתם של נאשימים 5 ו- 6) ובאחרים נוספים; חברות ומנהל הפרוייקט (נאשם 2).

לא מצאת מושג בטענה, כי נאשם 3 'בכיר' יותר מנאשימים 5 ו- 6, על אף שהינו מנהל העבודה של חברה 1 שכרכה את שירותיה של חברה 4, כמו שזו (על אף בכירותה), לא הורישה כמו נאשמת 4. משמע, שאין משמעותו לאותה ' בכירות', שיש לומר שלא הוגדרה אוינה מבינה אותה לעומקה. אלא יש לבחון את האחוריות בקשר להיוותה ישירה אל מול העובדים ומתן הנחיות באופן הדוק יומיומי. תפקידו של נאשם 3 מופיע לטעמי במאפיינים ניהוליים, שעינינו אחוריות כללית. מכאן, שעל אף שהאחריות קיימת, הרוי שעל פי המתואר בכתב האישום המתוקן, ההסדר שנעשה עם נאשימים אחרים (בקשר לחברת 1), נותן תמונה שלמה על האופן בו רואה המדינה את חברה 1, השוכרת את חברה 4 ובכלל כך אף את נאשם 3 ותפקידו בכלל זה.

לאישוש כך, יש לבחון את סעיף 13 לכתב האישום המתוקן, ממנו עולה, כי ביום האירוע, הגיע המנוח לאתר עוד קודם שעות העבודה הקבועות והמצוות, אלא שנאשורות, 5 ו- 6 ידעו על כך, 'נתנו את ברכתם' לכך וכך הנחו אותו לבצע פעולות בהקשר לעובודתו, דבר שהוביל אותו, בסופו של דבר לצנוח אל מותו. נאשם 3, כמובן היה צריך לרענן הנחיות בנוגע לכך, היה אמר לדעת כי הטעשות באותו קומה אין בטיחות ועוד לבצע את כלל התפקידים המוטלים עליו מכוח החוק והתקנות, אך ברור הוא כי אותה התנהגות ישירה אל מול נאשימים 5 ו-6, הולכת ומרחיקה אותו מאותן נסיבות חמורות באירוע דן. ככל אלה יש להוסיף את התנהלות המנוח עצמו, שהוא לא ביצע את הנחיות הבתיוחות הבסיסיות (על אף שלא היה בהן כדי להצלzo). עוד יש לשים את הדעת על כך, שאמנם הטעשות לא נבנו על פי תוכנית מתאימה, אך לא התמוטטו, אלא רק לאחר שהמנוח עסק בפирוקן ולא עגרן.

לפי המתואר בעבודות כתב האישום המתוקן, מצאת כי יש קשי לקבוע האם הרשלנות של הנאשם הינה מתמשכת ומהי הימשכות זו, דהיינו, מהו אורך הזמן שבו היו מצויות הטעשות במצב זה שאינו בטוח, מסוכן ושלא על פי תכנית מתאימה, שכן כתב האישום שותק בנושא זה. מאייד לא ניתן לקבל את דבריו ההגנה, שמדובר ברשלנות רגעית, שכן במידע שלו מנת לבנות את קומה ט', ממנה נפל המנוח, לא מדובר בעבודה של יום או מספר שעות. בנוסף יש חסר לגבי מצב הטעשות קודם לפירוקן, ולא ניתן להתעלם מכך, שכן בעת פירוקן ללא עגרן, ניתקנו התמוטטו ונפלו ארצתה.

מכל האמור מצאת כי הנסיבות המוחסתות לנאשם בכתב האישום, אשר מגילות מחדרים ולא ביצוע מעשה בפועל, כל זאת בנוסף למתחור בנסיבות לעיל, אין מגילות חומרה בדרגה גבוהה של רשלנות אך גם אינה בדרגה נמוכה **וניתן להגדיר את רשלנותו ברף הנמור- ביןוני**.

מדיניות הענישה ומתחם העונש הולם

העונישה בעבירה של גرم מוות ברשלנות, משתנה בהתאם לנסיבות שהביאו לإجرימת המות, לעוצמת המחדל ולמידת הרשלנות של הנאשם. למراتה התוצאה הקשה כתוצאה מביצוע העבירה - מוות של אדם - מאחר ומדובר בעבירה עם יסוד נפשי של רשלנות, נגזרים לרוב עונשי מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצותם בעבודות שירות, בוגע למדיניות זו אפונה אף לפסקה שהוגשה על ידי הצדדים, ראו למשל:

א. רע"פ 1322/20 **יוסף נווה נ' מדינת ישראל** (25.02.2020) - הנאשם הורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות. הנאשם באותו עניין שימש מנהל עבודה בחברה ופיקח עליה, הורה לאחד הפועלים בחברה לעמוד על גג מחסן המכוסה ב"לוחות אסBEST-צמנט גליים", שגובהו כ-6 מטרים, להסיר את הלוחות ולהורידם לקרקע באמצעות חבל. במהלך העבודה, דרך המנוח על גבי אחד מהלוחות, הלוח נשבר, והמנוח נפל לתוך מבנה המחסן ומצא את מותו. **בית משפט קמא קבוע כי מתחם העונישה ההולם באותו מקרה נע בין 6 ל-12 חודשים מאסר.** על הנאשם, בן 76, הושתו, 8 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות.

ב. ע"פ (מרכז) 17-06-64133 **זהר ישעיהו נסים משה נ' מדינת ישראל** (28.11.18) - הנאשם שהוא מבצע הבניה באתר בנייה, הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של גרימת מוות ברשלנות של עובד ניוקין שעבד באתר הבניה. הנאשם התרשל בכך שלא דאג שעבודות הבניה תבוצענה בפיקוח מנהל עבודתה; אפשר עבודה לא בטוחה באזורי הפיר, ללא גידור ולא סימון אזור הפיר בשלטי זהירותה; לא הדריך את העובדים ולא דאג שהעבודות תבוצענה לפי תקנים הבטיחות. **בית משפט קמא קבוע מתחם שניו בין מספר חודשים מאסר שיכול וירצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר לירצוי בפועל.** בית המשפט המחויז הקל מעט בעונשו של הנאשם, השווה עונשו לאחרים באותו עניין וגרזר עליו שלושה חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות במקום ארבעה שנספקו בביבמ"ש השלום.

ג. ע"פ (ו-מ) 12107-18 **אורן אהרון ורשבסקי נ' מדינת ישראל** (6.1.19) - בו נידון עניינים של מושיעים בجرائم מוות ברשלנות ובשתי עבירות של חבלה ברשלנות, כתוצאה מקריסת מבנה תאורה ברחבת הטקסים בהר הרצל, בו מצאה את מותה קצינת צה"ל ושני חיילים נוספים נפצעו ונגרמו להם חבלות קשות. הנאשם (ורשבסקי) שימש כמהנדס תכנון מטעם החברה שהקימה את המבנה, ובנוסף, שימש כמהנדס מטעמו של יועץ הבטיחות של הטקס. רשלנותו הتبטהה בכך שלא פעל לתכנן את המבנה שקרים ולא פעל כפי שמהנדס סביר היה פועל בנסיבות העניין. **בית משפט השлом הטיל עלייו צו של"צ, אך בית המשפט המחויז קיבל את העורור שהוגש והחמיר את עונשו לתשעה חודשים מאסר.** בפסק הדין ציין בית המשפט המחויז כי אלמלא מצבו הרפואי הקשה, היה העונש חמור יותר.

ד. עפ"ג (ח') 57719-06-13 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (19.12.13) - בו נידון עניינו של קובלן שנשכר לבצע עבודות הנחת צינורות מים עבור רשות ציב/orית. הקובלן לא דאג למינוי מנהל עבודה, אלא שכר שני קובלני ביצוע שלא היו מוכשרים לתפקיד. הקובלנים הניחו את הצינורות הכבדים (מעל טון כל אחד) בפרק ציב/orי ללא השגחה ולא אבטחה מתאימה. קבוצת ילדים שהייתה במקום שיחקה בסמוך ולפתע התעורר מבנה הצנרת וקבע תחתו את אחד הילדים אשר מצא עקב כך את מותו. **בית משפט**

השלום הטיל על הקובלן 9 חודשים מאסר בפועל, חרב גילו (70) והיותו חולה במחלת קשה ובשים לב להרשותה קודמת באותה עבירה. בית המשפט המוחזק דחה את ערעורו, תוך שציין את חשיבות הערך של קדושת החינוך ומידת אשמו של הקובלן. יצוין כי על אחד הקובלנים הוטל עונש מאסר בגין 7 חודשים (וגם ערעורו נדחה - ע"פ 36481-06-13) ועל נאשם נוסף הוטלו 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות וזאת בשל כך שנמצא שמידת רשלנותו הייתה נמוכה יותר.

בשים לב למדיניות הענישה ולאחר ש שקלתי את העובדה, שלא מדובר במעשה מתוכנן ואף לא במפגע שנונצ'ר במשיו של הנאשם, שקלתי חלקו של הנאשם ומידת רשלנותו וכן את הטרגדיה המשפחית בעקבות מות המנוח שאינו גדולת ממנו, לא מצאתם שהמתחם לו עטרה המדינה הוא המתחם הנכון ולטעמי איןנו מעוגן בפסקה, ואני קובעת שמתחם העונש ההולם מתחילה מספר חודשים מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלוויים.

נסיבות שאינן הקשורות לביצוע העבירה

הנאשם, בן 40, נשוי, ואב לשני ילדים קטינים, נעדר עבר פלילי, שימש כמנהל העבודה באתר מטעם נאשנת 1 (חברת שבירו בע"מ). ניכר כי התנהלות זו של הנאשם, אינה מאפיינית את אופן התנהגותו לאורך השנים. שמעתי את אשת הנאשם וכן עיינתי במסמך שהוגש (ע"1), המפרט את מצבה הרפואי הנוכחי ואף שמעתי כי בני הזוג מצויים בקשרים כלכליים. עוד שמעתי את הנאשם ואת צערו העמוק על האירוע ונטילת האחריות על האירוע, עד כדי כך, שמאז חיו השתו לבלתי הכר והוא שינה מסלולו וUSESOKO בבניית בניינים רב קומות מחחש ופחד, שמא יהיה אחראי לאירוע נוסף נספחו אדם ישם מחיר בגופו או בחיו וمعدיף לעסוק בעבודה שאינה תואמת את יכולתו וכישוריו והכל על מנת להימנע מאירוע כגון זה. עוד שמעתי ממנו ומבת זוגו שחיו 'עצרו מלכת' והוא חיללה, אינו מצליח לא באירוע ולא בתמצאה שהתרגשה עליו.

הឧונש המתאים לנאשם

לאור כלל הנסיבות שפורטו, הודהת הנאשם במיוחס לו ובאירוע שלא בנסיבות אדם יכול ומסוגל לקחת על אחריותו ומצוונו, הערכים החברתיים שנפגעו, העובדה כי קבועתי שرف הרשות איןנו מצוי בדרגה גבוהה. ומכיוון שהענישה תמיד תהא אינדיבידואלית, מצאתם שהנאשם מצוי ברף התחתון של מתחם הענישה, כאשר במידע הוא, שאין בענישה שהיא על מנת להפיג את הצער והסבל של בני המשפחה או להקל על תחושת האובדן הגדל שモתיר אירוע שכזה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם אתឧונשי הבאים:

1. **5 חודשים מאסר בפועל שירצו בעבודות שירות.** הנאשם יבצע את עבודות השירות באנדרטת הנח"ל, בדרן

היום **1**, 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק. תחילתן של ביצוע העבודות **ביום 18.07.23** והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי יחיאל דרוקמן, מס' נייד: 0504063959.

על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה **00:08:00**, בפקידת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה.

אני מודיעה לנאשם כי עליו להודיע ממונה על כל شيء, אם יחול, בכתב מגורי, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתו ולכליאה במתќן כליה.

2. **4 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים**, שהנאשם לא עבר עבירה בה הורשע.

3. **פיצוי למשפחה המנוח בסך 7,000 ₪, שישולם עד ולא יותר מיום 03.09.23. המאשימה תעביר את פרטי משפחת המנוח למזכירות בית המשפט בהקדם. תשומת לה המאשימה לפניות חוזרות ונשנות של מזכירות בית המשפט להשלמת פרטיים אלו.**

ניתן יהיה לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדריכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il
- **מרכז שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה)** - **טלפון 35592*** או **טלפון 073-2055000**
- **בזמןן בכל סניף של בנק הדואר** - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

المذكرات תעביר העתק ממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מיום.

ניתן היום, כ"ב تموز תשפ"ג, 11 יולי 2023, בנסיבות הצדדים.